

LEVYT

Omien polkujensa kulkijoita

MAURI MÄKYNEN

Lievää eksotiikkaa

Rita Ora: Ora (Sony)

Tämä laulajatar ei tutusta nimestään huolimatta ole sukua salolaiselle Oran muusikkoparikunnalle. Rita Ora on kosvoolaislähtöinen nainen, joka asustelee nykyisin Brittein saarilla ja esittelee sieltä käsin esikoisalbuminsa.

Perin moderni, r&b:n ja hip-hopin välimaastoon sijoittuva materiaali on monien eri kirjoittajien käsialaa. Siellä täällä on havaittavissa perin tuttuja sävelkulkuja, joten aivan uunituoreita sävellykset eivät kaikilta osin ole. Hajanaisia lähtökohdista huolimatta jonkinlainen linja on saavutettu sovituksen kautta.

Taustoissa käytetään valtaosin synteettisiä keinoja, toki aitojakin instrumentteja kuullaan muutamilla raidalla. Vaikka poljento on tanakka, sitä ei korosteta liikaa.

Ora laulaa intensiivisesti ja yllättävän jäntevästi. Samanlaisia ääniä on tarjolla sadoittain, mutta juuri tuon intensiivisyyden kautta Ora ottaa hieman etäisyyttä kollegoihinsa. *Roc The Life* sisältää laulattaren synnyinseutuuhin.

Rita Oralla on eväitä päästä pitkälle. Musiikki nousee massatuotannosta esiin toteutuksensa ja ennen kaikkea vokalistin tehokkaan panoksen ansiosta.

Pumppaus käynnissä

Calvin Harris: 18 Months (Sony)

Adam Richard Wiles on skot-

tilainen dj, joka käyttää taiteilijanimeä Calvin Harris. Mies on kunnostautunut tuottajana, mutta tehnyt myös itse levyjä. Uutuus on herran kolmas oma albumi.

Harris on tietysti kirjoittanut materiaalin, joka ei miltään osin muodostu mieleenpainuvaksi. Tietysti tarttuvaa melodiakulkua löytyy yllin kyllin, mutta ne jäävät varsin pinnalliselle tasolle.

Harris vastaa myös pitkälle toteutuksesta ja tuotannosta. Vaikka koneet ovat käytössä, liian synteettisiksi taustat eivät muodostu. Toki rytminen pump-paus tuppaa pitkästyttämään.

Vokalisteina kuullaan useita vierailijoita, esimerkiksi Rihannaa. Lauluosuudet muodostuvatkin varsin monipuolisiksi. Myös Harris kantaa kortensa kekoon eikä äänen laadun tai tulkinnallisten taitojen suhteen häviä vierailijoille.

18 Months on albumi, jota voi kuunnella vaikka koko päivän ilman että musiikista jää merkittäviä muistikuvia. Calvin Harris osaa varmasti asiansa, mutta tyytyy kuitenkin standardiratkaisuihin ja kertakäyttötavaraan.

Outoja ääniä

Kari Väkevä: Väkevä Electro-acoustic Music 2004-2001 (Väkevä)

Pääosin Eespoossa asusteleva Kari Väkevä on itseoppinut säveltäjä, joka tekee musiikkia lähinnä tietokoneella. Mies on koonnut tälle albumille teoksiaan seitsemän vuoden ajalta.

Sävellyksistä ei perinteisessä mielessä voida puhua, kyse on pikemminkin peräkkäin sijoitelluista äänistä. Toki viitteitä sinfoniseen ja nykymusiikkiin

on havaittavissa.

Perti Turusen hienoja valokuvia on sijoitettu kansissa jokaisen raidan kohdalle ja omalla tavallaan ne symboloivat äänen sijoittelua.

Tunnelma vaihtelee voimakkaasti. Seesteistä soitinäänijaksoa saattaa seurata täysi kaos. Pitkän ja hartaan kuuntelun jälkeen jonkinasteinen logiikka on löydettävissä.

Kari Väkevän musiikilliset näkökulmat ovat vaikeita eikä

miehen albumi tahdo avautua millään. Kaiutinkuuntelu on aivan toivotonta, mutta kuulokkeiden kanssa on mahdollisuus saada hämärä aavistus, mitä Väkevä musiikillaan haluaa sanoa.

Vihteellistä rockia

Killers: Battle Born (Island)

Vuonna 2001 perustettu Killers tunnetaan etenkin suosittuna festivaalibändinä. Amerikkalais-

kvartetti on julkaissut neljännen studioalbuminsa.

Musiikki voidaan luokitella viihderockiksi. Yhteisvoimin laaditut, mahtipontiset sävelmät purkautuvat kertosäkeisiin, joista osa on varsin tarttuvaa laatu.

Toteutuksessa luotetaan tankkaan poljentoa ja rockelementteihin. Niitä on kuitenkin vesitetty lisäämällä runsaita jousiääniä joukkoon. Nämä tekevät taustat rauhattomiksi.

Kosketinsoittaja Brandon Flowers hoitaa myös lauluosuudet ja tekee sen tyylikkäästi. Hieman ylävireinen ääni taipuu mainiosti melodioihin. Stemmoja käytetään ahkerasti. Parhaiten ne soivat raidalla *A Matter Of Time*.

Battle Born on albumi, jonka kuunteleminen ei tuota vaikeuksia. Levyn sisällöstä jää kuitenkin mahtipontisuuden ja parin hyvän sävelmän lisäksi suhteellisen vähän mieleen.

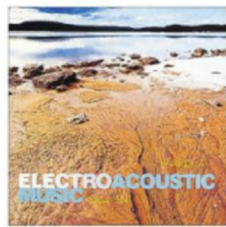
Jykevää kokoelmaa

Him: XX (Sony)

Him on saavuttanut urallaan merkittävää kansainvälistä menestystä ja kuuluu suomalaisen rockin vientivetureihin. Ensimmäinen urasta. Komea, tummansävyinen tunnelma osoittaa tekijöitensä löytäneen oikeita ja kestäviä näkökulmia rockin suhteeseen.

Sisältö tarjoaa laajan kattaakseen kvintetin parin vuosikymmenen urasta. Komea, tummansävyinen tunnelma osoittaa tekijöitensä löytäneen oikeita ja kestäviä näkökulmia rockin suhteeseen.

Materiaalin suhteen ei ole haettava liian mutkikkaita ratkaisuja, sävelmät muodostuvat sopivan tarttuviksi. Teksteissäkään ei liukuta kertakäyttöajatusen maailmassa.

kohtia voi ulkopuolinenkin havaita.

Öisin olemme samanlaisia ei ole mikään kertakäyttöalbumi. Musiikki vaatii keskittynyttä kuuntelemista, joka tarjoaa niin ristiriitaisia kuin miellyttäviäkin aistimuksia.

Omaperäisiä näkökulmia

XL: Cinematic Fantasies - The Best Of XL (Pohjola)

Omintakeinen XL-yhtye viettää 20-vuotisjuhlansa. Merkkipäälly saavuttamisen kunniaksi kvintetti on kasattu uudestaan ja se on kierrellyt syksyn aikana eri puolilla Suomea. Myös kokoelmalevy, johon bändin jäsenet ovat valinneet kappaleet, saatavilla markkinoille.

Kitaristi Jarmo Saaren ja viirafonisti Arttu Takalon kirjoittamat sävellykset ovat tuoreita ja moniulotteisia. Niissä ammennaan vaikutteita jazzin ja modernin rytmimusiikin lähteistä.

Taidokkaat soittajat tekevät saumatonta yhteistyötä. Instrumenttivalikoima on huomattava, ja sitä laajennetaan useitten vierailijoiden kautta. Muiden muassa saksofonisti Michael Brecker on mukana ja jättää oman, lähtemättömän jälkensä raidalle *Young Blood / Uutta verta*.

Basisti Tuure Koski ja rumppi Tomi Salesvuo hoitavat ansiokkaasti komppipuolen, jossa tyydyttään suhteellisen suoriauvaisiin ratkaisuihin. DJ Bunuel laventaa ilmaisuääniefektöillä.

Vaikka kyseessä on kokoelma, musiikin ajallinen sijoittelu on mahdollista. XL on aina työskennellyt omaperäisten lähtökohtien pohjalta ja löytänyt näkökulmia, jotka tuskin koskaan vanhenevat.

OMAN AIKANSA KAPINALLISET

Cockney Rebel featuring Steve Harley: Cavaliers - An Anthology 1973-1974 (EMI)

Cockney Rebel perustettiin Lontoossa 1970-luvun alussa. Kokoonpano herätti pian huomiota omintakeisilla näkemyksillään rockista. Bändi lopetti toimintansa 1977, mutta aloitti parinkymmenen vuoden kuluttua uudestaan. Tämä neljän levyn kokoelma keskittyy uran alkuaikoihin.

Harley ja kumppanit olivat toisinajatteloita ennen kaikkea ilmaisukeinonsa suhteen. Ryhmä ei välttämättä käyttänyt kitaraa, joka oli rockin ykkössoitin, lainkaan. Sen sijaan sovituksissa annettiin tilaa jousille. Tästä huolimatta liiallinen viihteellisyys kyettiin karsimaan pois.

Kun kyseessä on neljän levyn paketti, sitä ei millään muotoa voi pitää tasaisen laadukkaana. Useita täyteraitoja on mahtunut mukaan. Bändi näyttää kuitenkin kintensä BBC:n konsertissa, josta tehty livetalkiointti on varsin laadukas.

Harley laulaa erittäin ilmeikkäästi ja kykenee omaksumaan vokalistina monenlaisia rooleja. Bändin nimen mukainen murre kuulostaa perin hauskalta.

Sebastian lienee kokoonpanon tunnetuin hitti ja siitä kuullaan neljä eri versiota, joista varhaisin äänitys kohoaa parhaaksi.

Vaikka Cockney Rebelin kokoelma on varsin epätasainen, se tuo kuitenkin esiin mielenkiintoisia ja omintakeisia näkemyksiä rockista. Tämän bändin uran suhteen voidaan perustellusti todeta: joka kitaraan tarttuu, se kitaraan hukkuu.